

**De vera renuntiatione, et quo pacto anima deum inveniatur, quam ob
causam ad nos venit dominus**

**Λόγος περὶ ἀληθοῦς ἀποταγῆς, καὶ ὃν τρόπον εὐρήσει ψυχὴ τὸν Θεόν·
διὸ καὶ ἦλθεν ὁ Κύριος**

Ὁ τὴν ἡσυχίαν ἐπανηρημένος καὶ τὴν μόνωσιν μεταδιώκων, καλὴν ἀρχὴν ἠσπάσατο. Ἄλλ' ὥσπερ τῶν ταραχῶν τοῦ φαινομένου ὄχλου ἀπέστη, ἐγκύψη εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, εἰ καὶ τῶν ἔνδοθεν θορύβων ἀπήλλακται, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων πολυοχλίας ἠλευθέρωται. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ταραχαὶ καὶ θόρυβοι λογισμῶν πονηρῶν καὶ κακίας πολλῆς ἀντικειμένων δυνάμεων, περὶ ὧν φησὶν ὁ Ἀπόστολος· οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Καὶ πάλιν· τὰ ὄπλα ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Κυρίῳ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὄλος ἡμῶν ὁ ἀγὼν γενέσθαι πρὸς τὸ ἡσυχάσαι ἀπὸ τῶν ἔνδοθεν, καὶ ταῖς ἀληθιναῖς ταραχαῖς ἀποτάξασθαι καὶ ὄχλῳ λογισμῶν ἀντικειμένων δυνάμεων. Ἐπεὶ μάτην ἐγένετο ἡ ἀποταγὴ καὶ ἡ ἀναχώρησις τῶν φαινομένων τόπων. Ἡ γὰρ ἀληθινὴ αὕτη ἐστὶ· τὸ ἔσωθεν εἰρηνεύειν καὶ γαληνίαν. Ὅταν οὖν ἐστήκη εἰς δέησιν πρὸς τὸν Θεόν, πρόσεχε μὴ τὰ σκεύη σου τὰ καλὰ, ἐν οἷς ψάλλεις τῷ Θεῷ, τουτέστι τοὺς λογισμοὺς σου, ἀρπάζωσιν οἱ ἐχθροὶ σου. Καὶ πῶς ἢ ἐν τίνι διακονήσεις τῷ Θεῷ τῶν ὄπλων ληφθέντων, τουτέστι τῶν λογισμῶν αἰχμαλωτισθέντων; Οὐ γὰρ χρειαν ἔχει ὁ Θεὸς ἵνα τὸ στόμα ἢ ἡ γλῶσσα εὐχεται. Ἡ γὰρ διακονία τοῦ Θεοῦ αὕτη ἐστίν· ἵνα οἱ λογισμοί, καὶ ἡ ὄλη ἰσχύς καὶ ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς, καὶ ὄλος ὁ νοῦς τέταται πρὸς τὸν Θεὸν ἀμετεωρίστως. Μὴ μίξης τῷ χρυσῷ σου χαλκὸν ἢ μόλυβδον, τουτέστι τῇ ψυχῇ σου πολλοὺς λογισμοὺς καὶ ἀκαθάρτους· ὥσπερ γὰρ κόρη ἀνδρὶ ἡρμοσμένη, εἰ ὑπονοθευθῆ ὑπὸ ἐτέρων, βδελυκτὴ τῷ ἀνδρὶ γίνεται, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ὑποσυρομένη ὑπὸ ῥυπαρῶν λογισμῶν καὶ συντιθεμένη, βδελυκτὴ ἐστὶ τῷ ἐπουρανίῳ νυμφίῳ αὐτῆς Χριστῷ. Ἀλλὰ τὸ ἐν αὐτῇ δυνατόν, μὴ συνδουζέτω, μηδὲ γλυκαινέσθω τῇ αὐτῶν συγκαταβάσει, ἵνα ἰδὼν ὁ Κύριος τὴν ἀγάπην αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτόν, ἐλεήσει αὐτήν, καὶ ἐλθὼν ἐξολοθρεύσει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς τοὺς νουθετοῦντας καὶ πείθοντας ἔχθραν ἔχειν πρὸς τὸν Νυμφίον αὐτῆς, καὶ τὰ νοήματα αὐτῆς βουλευομένους φθεῖραι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅταν ἴδῃ ὁ Κύριος ὅτι συνάγει ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ, ὅσον τὸ ἐν αὐτῇ, αἰεὶ τὸν Κύριον ζητοῦσα καὶ προσδοκῶσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, <καὶ> βοῶσα πρὸς αὐτόν (οὕτω γὰρ καὶ ἐνετείλατο, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι), ἐν τάχει ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῆς, καὶ καθάρσας αὐτήν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ κακίας, ἄσπιλον νύμφην ἑαυτῷ παραστήσει. Εἰ οὖν πιστεύεις αὐτῷ ταῦτα εἶναι ἀληθῆ, ὥσπερ καὶ ἐστὶ, πρόσεχε σε αὐτῷ, εἰ εὖρεν ἡ ψυχὴ τὸ φῶς τὸ ὀδηγοῦν αὐτήν, καὶ τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τὴν ἀληθινὴν, ὅπερ ἐστὶν αὐτὸς ὁ Χριστός. Εἰ δὲ οὐκ ἔχεις, ζήτησον νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἵνα λάβῃς· τυφλὸς γὰρ εἶ. Οὕτως ἐπηγγείλατο, καὶ οὕτως εὐρίσκει ἡ ψυχὴ τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ὅταν οὖν θεωρεῖς τὸν ἥλιον, ζήτησον τὸν ἀληθινὸν ἥλιον, καὶ βλέψον εἰς τὴν ψυχὴν σου, εἰ εὖροις τὸ ἀληθινὸν φῶς· σκιά γάρ ἐστὶ πάντα τὰ φαινόμενα τῶν ἀοράτων καὶ ἀληθινῶν τῆς ψυχῆς πραγμάτων. Ἔστι γὰρ παρὰ τὸν φαινόμενον ἄλλος ἄνθρωπος ἔσω, καὶ ὀφθαλμοὶ οὐς ἐτύφλωσεν ὁ Σατανᾶς, καὶ ὧτα ἃ ἐκώφωσε, καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς τοῦτον σῶσαι, καὶ ἄνθρωπον ὑγιῆ ποιῆσαι· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.